

Jezusa ukrytego

$\text{♩} = 70$

S
A

1. Je - zu - sa u - kry - te - go mam w sa - kra - men - cie cześć; wszy - stko od - dać dla

T
B

6

Nie - go, Je - go mi - ło - ścia żyć. On się nam da - je ca - ly, z na - mi za - mie - skał tu.

13

Dla Je - go bo - skiej chwa - ly ży - cie po - świę - my Mu. Wia - ra u - ko - rzyć trze - ba

19

zmy - sły i ro - zum swój. Bo tu już nie ma chle - ba, to Bóg, to Je - zus mój.

2. Tu Mu ciągle „Hosanna” śpiewa anielski chór,
a ta cześć nieustanna, to dla nas biednych wzór.
Dzielić z nami wygnanie Jego rozkosze są;
niechże z Nim przebywanie będzie radością ma!
On wie, co udręczenie, On zna, co smutku łyzy;
powiem Mu swe cierpienie, bo serce z bólu

3. O Niebo mojej duszy, najłodszy Jezu mój,
dla mnie, wśród ziemskiej suszy, Tyś szczęścia pełen zdroj.
Tyś w Wieczerniku siebie raz tylko uczniom dał,
w ołtarzu się, jak w niebie, powszednim chlebem stał.
Chciałbym tu być aniołem, co śpiewa ciągle cześć,
z rozpromienionym czołem Tobie swe serce nieść.

